

mer, at Ingeniørkorpset holder, støttet af Lægekorpset, paa, at der ved det nye Sygehus skal opføres en særlig Bygning for Sygeplejerskerne. Det er et Krav, som Sygeplejerskerne stiller, og som de vistnok ogsaa har Støtte til fra anden Side — jeg tror i alt Fald, en saadan Ordning er gennemført paa Bispebjerg Hospital —, medens Arkitekt Ingemanns Plan gaar ud paa, hvad jeg synes er naturligt og rigtigt, at Sygeplejerskerne anbringes saa nær ved Sygestuerne som muligt. Sygeplejerskerne er til for Patienternes Skyld, og naar man bygger en særlig Bolig for dem til deres private Brug, naar de ikke er i Tjeneste, er man nødt til at opføre Vagtstuer ved Siden af Sygelokalerne til dem, der skal holde Vagt. Det er en Udgift, som forekommer mig unødvendig, og som vil være for høj i Forhold til den Nytte, den vil kunne gøre. Jeg maa holde paa, at man indretter Hospitalet med det for Øje, at Sygeplejerskerne er til for Patienternes Skyld, og derfor skal et Hospital være indrettet saaledes, at deres Opholdsværelser er saa nær ved Sygestuerne som paa nogen Maade muligt.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, men jeg syntes, jeg havde en Pligt til i al Korthed at fremsætte mit Syn paa Sagen. Jeg vil anbefale den højt-ærede Minister at lægge Arkitekt Ingemanns Plan til Grund for det nye Sygehus. Jeg anser den, som sagt, for praktisk og økonomisk, ikke alene med Hensyn til Indretningen, men ogsaa med Hensyn til Driften.

Idet jeg anbefaler denne Plan til Ministerens velvillige Overvejelse, skal jeg sige, at jeg ikke har ønsket, at Tinget ved Afstemninger over disse Planer skulde lægge noget Tryk paa Ministeren. Jeg tror, det er rettest, at Ministeren nu har det fulde Ansvar, efter at han har hørt, hvorledes de forskellige Anskuelser indenfor Udvalget efter moden Overvejelse har grupperet sig om de forskellige Planer. I Spørgsmaal som dette tror jeg, det er rettest, at vi til syvende og sidst har Ministeren at holde os til, saa at han, naar han har taget en Beslutning om, hvilken Plan der skal udføres, har Bevillingen dertil. Kommer der Overskridelser, tales vi ved senere her i Tinget om Følgerne

af, at han har lagt en forkert Plan til Grund. Jeg haaber, at Ministeren vil se paa denne Sag baade fra dens økonomiske og fra dens formaalstjenlige Side, jeg er overbevist om, at han da vil erkende, at Arkitekt Ingemanns Plan er den, som egner sig bedst til Udførelse.

Ordføreren (Martin Olsen): Jeg maa bekende, at jeg ikke havde tænkt mig, at der skulde være en saa lang Debat om det foreliggende Lovforslag, navnlig da, som det fra flere Sider er fremhævet, det, man er uenig om, er noget, som ikke skal afgøres her, og det for saa vidt kun er en Strid indenfor Udvalget. Jeg kan derfor tænke mig, at ærede Medlemmer, som hører paa denne Diskussion, befinder sig omtrent, som om de hørte nogle Spaniere tale Spansk paa Talerstolen, thi for dem, der ikke kender Planerne, maa det være saa uforstaaeligt som Spansk at høre om disse Enkeltheder. Det kan ikke være nogen større Fornøjelse for ærede Medlemmer, men man maa jo døje meget, saa man kan vel døje dette med.

Jeg vil sige nogle Ord til de ærede Talere, som har udtalt sig i Modsætning til, hvad jeg har sagt. Først vil jeg gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam), der sagde, at Ministeren havde manglet Raadgivere. Det synes jeg nu ikke, man kan klage over, der har været Raadgivere nok, thi der er 9 Planer, og der er 15 Udvalgsmedlemmer med næsten hver sit Standpunkt — naar man kommer dybt ned, har de egentlig alle indbyrdes afvigende Meninger. Men man har sluttelig samlet sig om to Planer, og derved er der, for saa vidt det har kunnet ladet sig gøre, indenfor Udvalget fremkommet et Fællesudtryk, og det er det, der foreligger her. Nu sagde den ærede Ordfører for Mindretallet (Rørdam): Hvis Lægekorpset havde staaet frank og frit overfor disse Sager og ikke havde været, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) udtalte, saa direkte interesseret — selvfølgelig ikke personlig — i Udfaldet af denne Sag, vilde Stillingen have været en anden, end den er. Jeg vil sige, at selv om Lægekorpset ikke havde været med til at udarbejde en Plan, vilde det dog have været